

F. t. L. om Motorkøretøjer.

Hvis den til Erstatning berettigede helt eller delvis har mistet sin Arbejdskraft, tilkommer der ham Erstatning for den vedvarende Føringelse af Erhvervs-
evnen. Afgaar den skadelidende ved Døden som Følge af Ulykken, tilkommer der
den eller dem, som den forulykkede havde Pligt til at forsørge eller bevislig har
forsøret, Erstatning for Tab af Forsørger.

Er det ved Sammenstød mellem Motorkøretøjer, at der er sket Skade, enten
paa nogen af de for dem ansvarlige eller nogen af Førerne, eller paa noget af Motor-
køretøjerne eller dermed befordret Gods, der tilhører nogen af de nævnte Personer,
og er der Skyld paa begge Sider, bestemmer Retten under Hensyn til de foreliggende
Omstændigheder, om og med hvor stort et Beløb Erstatning bør ydes fra en af Siderne.

Erstatningsansvaret paahviler den — være sig Ejer eller Bruger —, der be-
nytter Motorkøretøjet eller lader det benytte. Erstatningsansvaret paahviler tillige
Føreren, saafremt Skaden skyldes Overtrædelse af nogen ham som saadan paahvilende
Forpligtelse.

Hvis Tiltale rejses, bliver den skadelidendes Erstatningspaastand at tage under
Paakendelse, selv om Straf ikke paalægges sigtede, og selv om Erstatningspaastanden
rettes imod en anden end sigtede. Den inden Retten begyndte Undersøgelse kan
ikke sluttet med Vedtagelse af Bøde, forinden der er givet den skadelidende Lejlighed
til at paastaa Erstatning og Forlig herom er opnaet.

Den til Erstatning berettigede kan for Erstatningen med paaløbende Omkost-
ninger holde sig til Motorkøretøjet, saafremt Erstatningsansvar paahviler den, som
ejede Køretøjet, da Skaden indtraf, eller den, der da var retmæssig Bruger deraf.
Denne Hæftelse gaar forud for anden paa Køretøjet hvilende Gæld, men efter den i
§ 35 omhandlede Afgift.

Enhver Ejer af et Motorkøretøj skal i et af Staten anerkendt Ansvarsfor-
sikringsselskab tegne og holde i Kraft en Forsikring, stor 20,000 Kr., til hel eller
delvis Dækning af den Skade, hans Motorkøretøj forvolder Trediemand.

§ 34.

Har en Fører af et Motorkøretøj med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed
forvoldt Skade paa Person eller Gods og derfor idømmes Fængselsstraf, skal Retten
til at være Fører ved Dommen frakendes ham enten for et bestemt Tidsrum eller for
bestandig. Saadan Frakendelse af Førerretten kan ogsaa ske, naar Føreren har gjort
sig skyldig i særlig uforsvarlig Kørsel eller ført Motorkøretøj i beruset Tilstand, eller
naar han efter ved Dom at være fundet skyldig i Overtrædelse af de ham som Fører
paahvilende Forpligtelser paa ny findes skyldig i saadan Overtrædelse, begaaet mindre
end 1 Aar efter forrige Overtrædelse. — Denne Virkning af Dommen standses ikke
ved Appel. Sager, hvorunder der bliver Spørgsmaal om Fratagelse af Ret til at være
Fører, kan alene afgøres ved Dom.

Skønner Politiet, at Betingelserne i denne Paragrafs 1ste Punktum for at
frakende en Person Retten til at være Fører foreligger, kan det midlertidigt fratage
Føreren denne Ret, dog at vedkommende Forhørsdommer, inden Spørgsmaalet endeligt
afgøres ved Dommen, atter kan ophæve den af Politiet trufne Bestemmelse.

Den, der i Henhold til § 17 eller nærværende Paragraf midlertidigt eller
endeligt har mistet Retten til at føre Motorkøretøj, er forpligtet til at tilbagelevere
det ham meddelte Førerbevis. Om enhver saadan Fortabelse skal der straks ind-
rykkes Bekendtgørelse i Politiefterretninger.